

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

✉ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbrmtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

---

Tárgy: Ünnepi köszöntő!

**KÖRLEVÉL
(2018-280)**

Tisztelt Tagtársaim, Kedves Szimpatizánsok!

Március 15-e az egyik legszebb és legfontosabb nemzeti ünnepünk. A magyar nemzet ekkor indította el a nemzeti szabadság megvédésére és a polgári fejlődés biztosítására irányuló azon folyamatot, melyet az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharcnak nevezünk. Szabadság és fejlődés ekkor sem volt szétválasztható, mint ahogyan nemzeti történelmünk során számos alkalommal.

Az 1848-1849-es magyar forradalmat és szabadságharcot leverte a nemzetközi túlerő, melynek következtében nemzetünk kiszolgáltatott helyzetbe került. Ezt kihasználva törölte el a HABSBERG-hatalom a magyar államot és kísérelte meg felszámolni — más népekhez hasonlóan — a magyar nemzetet. A HABSBERG-birodalom nem német ajkú lakosságára azonban mint termelő és fogyasztó tömegre a császári hatalomnak is szüksége volt, hiszen ezen — a szándékaik szerint elnémetesített — alattvalókra alapozva szerettek volna az egyesülő Németországban vezető helyzetbe kerülni. A császári érdekcsoport lelkiismeretfurdalás nélkül kívánta volna feláldozni a HABSBERG-birodalmon belüli népeket, azért, hogy hatalmi vágyait teljesíthesse. Ez a magatartás sajnos nem tűnt el a történelem súlylyesztőjében, hiszen módosult formában napjainkban is szembesülhetünk hasonló felfogással.

Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc évfordulóján nem csupán a trónfosztást és nem is csak a rendiség felszámolását ünnepeljük elsősorban, hanem a nemzeti szabadságunk védelmét, még akkor is, ha ezen harcunk elbukott ugyan, ám a kiegyezés sem jöhetett volna létre 1848-1849 nélkül. A trónfosztás és a rendiség eltörlése egyaránt nemzeti szabadságunk megóvása érdekében tett lépések voltak. Eleink felismerték, hogy nincsen szabadság biztonság nélkül, amely fordítottan is igaz.

Nemzeti történelmünket értő szemmel vizsgálók számára egyértelmű, hogy népünk fejlődésének és létének záloga a szabadságunk. Március 15-én nem egy levert forradalom és szabadságharc évfordulóját ünnepeljük — mint ahogyan a gyűlölködők azt becsmérően hangoztatják — hanem azt, hogy a forradalom és szabadságharc célkitűzései csaknem két évtized múltán annak ellenére is érvényesültek, hogy harcunkat a nemzetközi túlerő leverte.

A magyar nemzet története egyben a szabadságunkért folytatott küzdelmeink sorozata is. E folyamatban mindig voltak, akik a magyarság érdekeit szolgálták és sajnos olyanok is akadtak, akik valamilyen előnyökért az idegen érdekek szolgálatát részesítették előnyben. A nemzetünket visszaszorítani, felszámolni kívánó erők támadásait burkolt vagy nyílt formában mindig a szuverenitásunk ellen is intézték, hiszen álnok céljaik elérésének ez volt talán a legfőbb akadálya.

Az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc évfordulójának az ünnepe tehát nemzeti szabadságunk ünnepe. E szabadság biztonsági feltételeit voltak hivatottak létrehozni a korabeli magyar fegyveres szervezetek.

Mi magyarok méltán lehetünk büszkéek nemzetünkre, forradalom és szabadságharcainkra, a magyar történelemre és annak részeként a nemzeti rendvédelem-történetünkre. Ne engedjétek meg, hogy a történelmünket kiforgatók elbizonytalanítsák honfitársaink nemzeti önértetét és hazaszeretetét. A régít kizárólag rossznak tekintő, a nemzetet elavultnak tartó stb. kétes ideológiák mögött mindig valamilyen idegen érdek húzódik meg, amely a javaink elidegenítésére törekszik.

A magyar rendvédelem-történet nem más, mint a magyar nemzet belbiztonságát fenntartó szerveinek a története. Nem véltelen, hogy bizonyos körök a magyar rendvédelem történetét szeretnék a bűnelkövetések történetévé silányítani, vagy legalább is ezen irányba eltolni a szellemi aktivitásunkat. Alkotómunkánkat abból az irányból is szeretnék befolyásolni, hogy tevékenységünk középpontjában ne a magyar nemzet érdekében kifejtett és a szakmai kvalitáson nyugvó cselekmények és folyamatok álljanak, hanem valamilyen kitüntetett világnézetnek a vizsgált korra visszavetített elvárásaival harmonizáljanak. Ezek az álnok és a pártállami időszakra visszavezethető gondolatok és hipotézisek nem találtak termő talajra tudományos társaságunk tagjai körében. Önként választott hivatásunkat a magyar rendvédelem-történet feltárását és közkinccsé tételét rendületlenül folytatjuk.

Tudományos társaságunk álláspontja szerint nemzeti rendvédelem-történetünk tapasztalatait nem lebecsülni és mellőzni kell, esetleg közömbösen viszonyulni ahoz, hanem gondozni és a feltárt eredmények tapasztalatait hasznosítani a jövő építése érdekében. Teljes mértékben osztom tudományos társaságunk tagjainak azon meggyőződését, hogy nemzeti rendvédelem-történetünk tapasztalatainak a hasznosítását nem helyettesítheti az idegen minták másolása. Tudományos társaságunk tagjait ezúton is megerősíthetem közös választott hivatásunk teljesítésének időszerűségében és fontosságában, azaz a nemzeti rendvédelem-történetünk művelésében és a feltárt eredmények közkinccsé tételében.

Bízom abban, hogy az érintett tárca — talán nem is a távoli jövőben — létrehozza azokat az intézményi csatornákat, amelyeken át beáramolhatnak a magyar rendvédelem-történet tapasztalatai a személyi állomány körébe. Tudományos társaságunk tagsága, szimpatizánsai és általában a nemzeti érzelmű honfitársaink várják azt az időt, amikor a magyar belügyi tárca rendelkezni fog magyar rendvédelem-történeti gyűjtőkörű szakkönyvtárral, múzeummal és kutatóintézzel.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság szívesen részt venne ebben a munkában, ha az illetékes tárcában van rá fogadó-készség. Úgy gondoljuk a rendszerváltás óta eltelt mintegy 1/4 évszázad bőséges türelmi idő volt ahhoz, hogy nemzetünk létében nem kis jelentőséggel bíró tárca figyelme nemzeti rendvédelem-történetünk irányába is forduljon. Addig is azonban a magyar rendvédelem-történetét művelők számára további eredményes alkotómunkát kívánok!

Ehhez az objektív történelemszemléleten nyugvó tevékenységhez kívánok valamennyijőtoknek további sikereket, türelmet és március 15-e mintegy 170 éves évfordulójának méltó ünneplését.

Az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc nem csupán a haza védelméről, hanem a rend védelméről, az idegen hatalom szolgálatába szegődők elleni fellépésről is szólt. E jeles napon a korabeli magyar rendvédelem azon résztvevőit is ünnepeljük, akik az idegen érdekeket kiszolgálók elleni fellépéssel védelmezték a haza polgárainak az érdekeit.

Március 15-én tehát a magyar szabadság valamennyi korabeli védelmezője előtt tisztelgünk. A történelmi folyamatok, események feltárásához és közkinccsé tételéhez kívánok Számotokra további eredményes munkát a nemzeti ünnepünket követő dolgos hétköznapiakon is!

Budapest, 2018. III. 15.

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke